

Problema labirint – descrierea soluției

Prof. A. Panaete – C.N. A.T. Laurian - Botoșani

Problema este evident o problemă de programare dinamică. Se definesc un număr de stări care descriu modul în care se poate trece de la o linie de camere la alta. Aceste stări trebuie să țină cont de două aspecte:

- Dacă o ușă de trecere de la o linie la alta este deschisă sau închisă.
- De unde vine traseul corespunzător unei uși deschise (unde s-ar ajunge dacă s-ar pleca pe acea ușă deschisă și s-ar parcurge camere din liniile anterioare.

Observăm ca sunt 3 tipuri de uși:

- a. Ușă închisă (o vom codifica cu 0).
- b. Ușă deschisă prin care se ajunge la o ușă exterioară pe o linie anterioară (o vom codifica cu 1).
- c. Ușă deschisă prin care se ajunge la o altă ușă deschisă din aceeași stare (se formează perechi de uși într-o stare pe care le vom codifica prin valori distincte mai mari sau egale cu 2).

De fapt se poate observa că dintre cele 6 uși care definesc o stare prima și ultima nu pot fi de tip c. deoarece la camerele exterioare avem deja o ușă care merge în exterior. Cum mai rămân încă 4 uși se observă ca putem avea cel mult două perechi de uși de tip c. pe care le vom codifica 2 (daca avem o singură pereche) respectiv 2 și 3 (dacă avem două perechi – în acest caz vom nota cu 2 ușa de tip c. situată cel mai la stânga).

O altă observație este că între două uși de tip 2 sau 3 nu poate să apară o ușă de tip 1 și ca ușile de tip 2 și 3 nu pot să apară alternat.

În concluzie notând cu x ușile de tip 0 sau 1 vom obține următoarele tipuri de stări:

xxxxxx – cel mult 64 stări

x22xxx – cel mult 16 stări

xx22xx – cel mult 16 stări

xxx22x – cel mult 16 stări

x202xx – cel mult 8 stări

xx202x – cel mult 8 stări

x2002x – cel mult 4 stări

x2233x – cel mult 4 stări

x2332x – cel mult 4 stări

Deci în total sunt cel mult 140 de stări.

Totuși acest număr de stări este mult supraestimat deoarece se poate observa ca numărul de uși codificate cu 1 va fi mereu par. Astfel deși se poate lucra cu toate cele 140 de stări multe dintre ele nu vor fi deloc atinse pentru ca nu vor respecta aceasta ultimă condiție. În realitate se poate dovedi ca sunt doar 46 de stări valide și se pot deduce aceste stări verificând în ce stări se poate ajunge plecând de la starea celor 6 uși deschise pe prima linie (starea 111111)

Metoda 1

Pentru fiecare $0 \leq k \leq n$ și $1 \leq s \leq 140$ se calculează

$D[s][k]$ = numărul de configurații în care se poate ajunge la starea s după k linii.

Inițial $D[s][0] = 0$ pentru orice $s \neq 111111$ iar $D[111111][0] = 1$.

La final ne interesează totalul valorilor $D[s][n]$ pentru stările care nu conțin 0 (pentru a ne asigura că se va ieși pe toate ușile din linia n).

Metoda 2(îmbunătățește metoda 1)

Se determină efectiv cele 46 de stări valide și se aplică aceeași dinamică doar pe aceste stări.

O parte destul de dificilă este determinarea matricii de schimbare a stărilor. Aceasta parte necesită un raționament destul de atent pentru a nu crea trasee care formează cicluri în planul de atac.

Ținând cont de numărul mic de stări și de numărul mic de tranziții de la o stare la alta se poate aplica dinamica fără a mai apela la matricea schimbărilor de stare – efectiv folosind un fel de “graf bipartit” al stărilor care ne indică din ce stare în ce stare se poate trece. La trecerea în dinamică de la k la k+1 pur și simplu se folosesc tranzițiile în mod explicit construind pentru fiecare stare valoarea de la pasul k+1 din valorile de la pasul k.

Observație: O soluție foarte rapidă care rulează mult sub timpul de execuție solicitat de enunț ar fi să se determine tranzițiile de la o stare la alta și datorită numărului foarte mic de stări și de tranziții se pot insera în sursă aceste tranziții cu vectori de constante. Totuși timpul de execuție permite determinarea tranzițiilor în cadrul programului fără să fie necesar acest artificiu.